

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu ve složení předsedkyně Mgr. Lucie Vobrové a soudců JUDr. Petra Košíka, Ph.D. a JUDr. Tomáše Bělohlávka v právní věci

žalobkyně: **Pangea Tea s.r.o.**, IČO 27100308
sídlem v Praze 4, Písnice, Klenovická 553/8
zastoupené Mgr. Tomášem Bejčkem, advokátem
sídlem v Praze 7, Dukelských hrdinů 976/12

proti

žalované: **TEEKANNE, s.r.o.**, IČO 62497499
sídlem v Praze 5, K Hájům 1233/2
zastoupené Mgr. Jaromírem Kalužikem, LL.M., advokátem
sídlem v Praze 1, Na Příkopě 15

o zaplacení Kč 1 000 000 Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku ve výši 1 000 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 7,5 % ročně z částky 1 000 000 Kč od 24. 7. 2012 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 569 698,10 Kč, k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Tomáše Bejčka, do tří dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit České republice náklady řízení ve výši 44 126 Kč, do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobkyně se svou žalobou domáhala zaplacení částky 1 000 000 Kč s příslušenstvím s odůvodněním, že rozsudkem ze dne 29. června 2010, č.j. 19 Cm 144/2008-356 uložil Městský soud v Praze žalované a společnosti SPAR Česká obchodní společnost s.r.o. povinnost zdržet se

výroby, prodeje a distribuce čajového kalendáře Magic Advent, zničit veškeré neprodané kusy, zaplatit žalobcům jako přiměřené zadostiučinění 300 000 Kč a sdělit žalobcům informace o čajovém kalendáři Magic Advent obsahující údaje o vyrobeném, skladovaném a dodaném množství a o obdržené ceně za prodané kalendáře. Vrchní soud v Praze rozhodnutím ze dne 16. března 2011, č.j. 3 Cmo 318/2010-422 potvrdil zdržovací povinnost žalovaných ve vztahu k žalobci a), ponížil přiměřené zadostiučinění na částku 100 000 Kč a nepřiznal informační povinnost žalovaných ve vztahu k žalobci b). Soudy dovodily, že jednáním žalované došlo k naplnění skutkové podstaty nekalé soutěže i k porušení práv k užitému vzoru. Žalovaná v mezidobí sdělila informace o vyrobeném, skladovaném a dodaném množství a o ceně obdržené za prodané čajové kalendáře Magic Advent.

2. Žalobkyně se domáhá náhrady škody z titulu neoprávněné výroby, distribuce a prodeje uvedeného kalendáře na podzim roku 2008 a v dalším období, kdy byl prokazatelně na trhu (prosinec 2009). Žalobkyně byla v souvislosti se soudním sporem vzniklým vytvořením čajového kalendáře Magic Advent žalovanou a jeho uvedením na trh tzv. vylistována z databáze dodavatelů společnosti Spar Česká obchodní společnost s.r.o. (dále jen „SPAR“). Produkt žalobkyně byl v roce 2008 nahrazen právě produktem žalované. Uvedením nelegálního produktu žalovanou na trh vznikla žalobkyni škoda, kdy se jí zmenšil dostupný trh, nastal problém v distribuci jejích produktů, došlo k poklesu prodeje jejích kalendářů. Žalobkyně vyčíslila škodu, která jí jednáním žalované vznikla, na částku 1 000 000 Kč, představující materiální škodu spočívající v ušlém zisku, kterého by žalobkyně při svých podnikatelských aktivitách za normálních okolností při pravidelném běhu věcí dosáhla s přihlédnutím k nákladům potřebným na dosažení tohoto zisku, nebýt nelegálního chování žalované. Výše škody spočívá nejenom v tom, že spotřebitelé zakoupili namísto originálních čajových kalendářů žalobkyně produkt Magic Advent žalované, ale v propadu příjmu z důvodu narušení distribuční sítě a zmenšení trhu, odrazení části spotřebitelů od koupě kalendářů žalobkyně z důvodu existence nelegálního produktu žalované prodávaného za nižší cenu. Částka 1 000 000 Kč představuje ušlý zisk žalobkyně za roky 2008 až 2010.
3. Žalovaná se žalobou nesouhlasila a navrhovala její zamítnutí s tím, že výše obvyklého licenčního poplatku se pohybuje v hladině 5 % z hrubých prodejů, tedy při hrubém prodeji produktu žalované ve výši 3.079.960,38 Kč by výše licenčního poplatku činila zhruba 150 000 Kč. Žalobkyni vyčíslená

škoda má odpovídat ušlému zisku, kterého by žalobkyně dosáhla, nebylo-li by aktivit žalované. Žalobkyně však kromě roku 2008 požaduje údajný ušlý zisk také za roky 2009 a 2010, kdy jí však žalovaná se svým výrobkem na trhu nekonkurovala a je proto vyloučen jakýkoli negativní důsledek jednání žalované.

4. Ve věci bylo rozhodnuto rozsudkem zdejšího soudu ze dne 22. června 2015, č.j. 15 Cm 70/2012-309, jímž byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobkyni částku 1 000 000 Kč s příslušenstvím (výrok II.) a nahradit žalobkyni náklady řízení (výrok IV.). K odvolání žalované Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 11. května 2016, č.j. 3 Cmo 258/2015-364 rozsudek soudu prvního stupně ve výroku II. a ve výroku IV. zrušil a věc vrátil soudu k dalšímu řízení.
5. Následně zdejší soud ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 22. února 2018, č.j. 15 Cm 70/2012-551 tak, že žalované opětovně uložil povinnost zaplatit žalobkyni částku 1 000 000 Kč s příslušenstvím (výrok I.), zaplatit žalobkyni náklady řízení (výrok II.) a zaplatit České republice náklady státu (výrok III.). K odvolání žalované Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 18. 12. 2018, č.j. 3 Cmo 132/2018-593 rozsudek soudu I. stupně potvrdil (výrok I.) a žalované uložil povinnost zaplatit žalobkyni náklady řízení (výrok II.).
6. K dovolání žalované Nejvyšší soud rozsudkem ze dne 24. 2. 2021, sp. zn. 23 Cdo 1932/2019-616 zrušil jak rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 12. 2018, č.j. 3 Cmo 132/2018-593, tak rozsudek zdejšího soudu ze dne 22. 2. 2018, č.j. 15 Cm 70/2012-551 a vrátil věc zdejšímu soudu k dalšímu řízení. V odůvodnění svého rozhodnutí Nejvyšší soud uvedl, že nesouhlasí s vyčíslením ušlého zisku znalcem Ing. Karlem Čadou, neboť úkolem znalce bylo stanovit výši ušlého zisku žalobkyně, tedy ztrátu očekávaného majetkového prospěchu, kterého by ve skutečnosti žalobkyně dosáhla, pokud by žalovaná nevyrobila, neprodala a nedistribuovala čajový adventní kalendář Magic Advent, když vysvětlení znalce Nejvyšší soud nepovažuje za logická, správná ani přesvědčivá. Znalec přitom činil též právní závěry, které přísluší činit výlučně soudu, přičemž důsledně nerozlišoval mezi žalobkyní a vlastníkem práv k užitému vzoru (tj. panem M. K.), výši pravděpodobného ušlého zisku žalobkyně vázal na výši bezdůvodného obohacení žalované, přitom bezdůvodné obohacení je nárokem samostatným a odlišným od ušlého zisku. Ušlý zisk se neprojevuje zmenšením majetku poškozeného, nýbrž ztrátou jeho očekávaného přínosu. Rozhodujícím hlediskem tohoto očekávaného přínosu nemůže být (pouze) to, jak úspěšný či neúspěšný byl ve svých aktivitách škůdce, nýbrž výlučně to, v jaké výši byl zmařen reálně očekávatelný majetkový prospěch poškozeného.
7. Soud ve věci provedl dokazování a zjistil následující skutkový stav:
8. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 29. června 2010, č.j. 19Cm 144/2008-356 byla uložena žalovanému povinnost zdržet se výroby, prodeje a distribuce čajového kalendáře Magic

Advent a zničit veškeré neprodané kusy (výrok I.), sdělit písemně žalobcům informace o čajovém kalendáři Magic Advent, obsahující údaje o vyrobeném, skladovaném a dodaném množství a o ceně obdržené žalovaným za prodané čajové kalendáře Matic Advent (výrok III.) a zaplatit žalobci b) přiměřené zadostiučinění ve výši Kč 150.000,- (výrok V.). Vrchní soud v Praze rozsudkem ze dne 16. března 2011, č.j. 3 Cmo 318/2010-422 rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I. potvrdil, ve výroku III. potvrdil rozsudek v rozsahu povinnosti žalovaného sdělit písemně informace tam určené žalobci a) (tj. M. K.), v rozsahu uložení této povinnosti ve prospěch žalobce b) (tj. Pangea Tea s.r.o.) rozsudek změnil tak, že žaloba se v tomto rozsahu zamítá. Ve výroku VI. rozsudek potvrdil v rozsahu povinnosti žalovaného zaplatit žalobci b) částku 50 000 Kč, jinak jej

změnil tak, že žaloba o zaplacení zbývajících 100 000 Kč žalovaným se zamítá. V odůvodnění rozsudku odvolací soud uvedl, že „žalovaní výrobou a prodejem čajového adventního kalendáře Magic Advent jednali ve vztahu k žalobci Pangea tea s.r.o. nekalosoutěžně (§ 44 odst. 1 ObchZ) a právem proto tento žalobce uplatnil i nároky osoby dotčené nekalou soutěží podle § 53 ObchZ, tj. zdržet se v budoucnu závadného jednání a odstranit vzniklý závadný stav stažením a zničením právně závadných výrobků. Pokud tedy soud prvního stupně i takto žalované k žalobě žalobce Pangea Tea s.r.o. zavázal, pak jeho rozhodnutí je správné a odvolací soud je proto v tomto rozsahu podle § 219 o.s.ř. i potvrdil“.

9. Dopisem ze dne 22. června 2011 poskytla žalovaná právní zástupkyni žalobkyně informace, k jejichž poskytnutí byla zavázána rozsudky Městského soudu v Praze a Vrchního soudu v Praze. Uvedla, že bylo vyrobeno 100 000 kusů čajového kalendáře Magic Advent, prodáno bylo 74 397 kusů, zlikvidováno bylo 25 603 kusů, cena obdržena za prodané kalendáře činila 3 079 960,38 Kč. Podáním ze dne 2. července 2012 vyzvala právní zástupkyně žalobkyně žalovanou k mimosoudnímu vyrovnání, a sice k zaplacení částky 1 000 000 Kč, představující nárok žalobkyně z titulu náhrady škody vzniklé protiprávním jednáním žalované, tj. výrobou, skladováním prodejem a další distribucí čajových kalendářů Magic Advent, což žalovaná odmítla.
10. Ze znaleckého posudku č. 670/2014 ze dne 10. ledna 2014 Ing. prom. práv. Karla Čady, jehož úkolem bylo stanovit výši licenčního poplatku obvyklou k získání licence k užívání užitého vzoru M. K. v období na konci roku 2008 a stanovit výši škody – ušlého zisku – žalobkyně, která jí byla způsobena jednáním žalované (tj. protiprávním uvedením na trh adventního kalendáře Magic Advent) v období od roku 2008 do roku 2010, soud zjistil, že znalec považoval za přiměřené použít v daném případě procentuální rozpětí licenčního poplatku v průměrné výši obecně užívaného rozsahu licenčních poplatků pro technická řešení obdobné povahy chráněné patentem. Z této úvahy na základě v posudku citovaných zdrojů plyne rozpětí 2 až 5 %. Zvážil skutečnosti směřující k horní a ke spodní mezi uvedeného procentuálního rozpětí licenčního poplatku a dospěl k závěru, že v daném konkrétním případě je nutno volit procento licenčního poplatku v průměrné výši, to znamená v polovině rozpětí užívaného při podobných licenčních obchodech. Pro daný konkrétní případ stanovil odpovídající sazbu obvyklé výše licenčního poplatku na 3,5 % z čisté prodejní ceny uvedených výrobků. Obvyklá výše licenčního poplatku v absolutní částce pro daný konkrétní případ za předpokladu, že za prodané kalendáře žalovaná obdržela tržby ve výši 3 079 960,38 Kč, představuje 3,5 % z této částky, tj. 107 798,61 Kč. V případě, že by za porušení práv z užitného vzoru byla považována i jen pouhá výroba kalendáře, přesto, že část se nepodařilo prodat a byla zlikvidována, vycházelo by se z celkového počtu 100 000 kusů vyrobených kalendářů. Protože za 74 397 kusů kalendářů obdržela žalovaná 3 079 960,38 Kč, představuje průměrná tržba za jeden kus kalendáře 41,40 Kč a za 100 000 kusů kalendářů by tržby činily Kč 4 140 000 Kč, z toho 3,5 % činí 144 900 Kč. Znalec vycházel z toho, že ušlý zisk žalobkyně, který byl způsoben porušením jeho práv, odpovídá uvedení na trh jedné poloviny výrobků žalované, které byly vyráběny a distribuovány s porušením práv z užitného vzoru v roce 2008 a další část poklesu prodeje žalobkyně jde na vrub ostatních nepříznivých okolností, k nimž došlo v zásadě ve stejnou dobu (obecné dopady ekonomické krize a omezení celkového trhu, vlastní úspěšné obchodní vztahy a kanály žalované, velmi výrazné zvýšení ziskové marže na jedno balení v roce 2008, které uplatnila žalobkyně na trhu apod.). Žalovaná prodala 74 397 kusů kalendářů, z toho polovina činí 37 199 kalendářů. Žalobkyně prodala v roce 2008 25 309 kusů těchto kalendářů, z nichž zisk představoval 762 089,59 Kč, tzn. průměrně 30,11 Kč na jeden kalendář. Ušlý zisk z 37 199 kalendářů, které by žalobkyně nebyť zásahu do jejích práv na trhu realizovala, činí 1 120 062 Kč. Podle úvahy znalce v roce 2009 by za obvyklého běhu věcí prodala žalobkyně v důsledku předchozího porušení jeho práv žalovanou o 25 % kalendářů navíc z těch, které představovaly omezení prodeje v roce 2008. Protože v roce 2008 bylo stanoveno omezení prodeje žalobkyně v příčinné souvislosti s porušením práv k užitnému vzoru na 37 199 kalendářů, 25 % z tohoto údaje činí 9 300 kalendářů. V roce 2009

prodala žalobkyně celkem 37 707 kusů, zisk za tento prodej činil 1 269 872,88 Kč, zisk na jeden kalendář činil 33,68 Kč, ušlý zisk tedy činí 313 224 Kč. V dalších letech, tedy v roce 2010 a následujících, podle názoru znalce, již k negativním dopadům porušování práv z užitného vzoru, které nastalo v roce 2008, nedochází.

11. Ze znaleckého posudku č. R42499/14 z dubna 2014, vypracovaného znaleckým ústavem EQUITA Consulting s.r.o., jehož úkolem bylo komplexní posouzení a kritické přezkoumání znaleckého posudku Ing. Čady, soud zjistil, že zásadní nedostatek posudku Ing. Čady spatřoval ústav ve zcela subjektivním stanovení míry poškození žalobkyně žalovanou. Podstatný nedostatek posudku viděl ve stanovení zisku na 1 kus kalendáře na základě neúplných, nedostatečných a rozporuplných podkladů. V uvedeném posudku však znalec EQUITA Consulting s.r.o. neuvedl nic konkrétního ke stanovení výše možného ušlého zisku žalobkyně, pro posouzení projednávané věci je proto nepoužitelný.
12. V průběhu řízení žalovaná uvedla, že v roce 2008 nebylo uvedeno na trh v České republice 74 478 kusů kalendářů, nýbrž pouze 8 465 kusů, přičemž produkty, které nebyly distribuovány v České republice, byly dány do distribuce na trh Slovenské republiky, na němž žalobkyně nesoutěžila, proto uvedením na tento trh nemohla vzniknout žalobkyni žádná škoda. Jediným společným odběratelem žalobkyně a žalované v České republice byla v rozhodném roce 2008 obchodní síť INTERSPAR, která od žalobkyně odebírala její produkty také v roce 2009, škoda proto nevznikla v důsledku jednání žalované. Ostatní odběratelé žalované nebyli ze zákaznického portfolia žalobkyně. Jedná se o společnost Tesco Stores ČR a.s., dm drogerie markt s.r.o., Billa spol. s r.o., OD ANDY s.r.o., AG FOODS Group a.s., PHOENIX lékárenský velkoobchod, a.s., ENFIN CZ a.s., NOVA, s.r.o., TRANSKAM, spol. s r.o., CESAR s.r.o. a dále MVDr. P. M., E. M. a Pharm. Dr. E. B. Ani jeden z uvedených odběratelů produktu žalované nebyl v rozhodné době zákazníkem žalobkyně.
13. Z prohlášení o počtu odebraných kusů Adventního kalendáře TEEKANE v roce 2008 soud zjistil, že v roce 2008 odebrala společnost Tesco Stores ČR, a.s. od žalované kalendář v celkovém množství 15 510 kusů a z toho 12.570 kusů vrátila zpět. Společnost dm drogerie markt, s.r.o. odebrala kalendář v množství 2 520 kusů. Společnost Billa, spol. s r.o. odebrala kalendář v celkovém množství 9 000 kusů a z toho 7 931 kusů vrátila zpět. Společnost OD ANDY s.r.o. odebrala kalendář v množství 600 kusů, společnost AG FOODS Group a.s. v množství 420 kusů, společnost PHOENIX lékárenský velkoobchod, a.s. množství 330 kusů a společnost ENFIN CZ a.s. v množství 30 kusů. Společnost SPAR česká obchodní společnost s.r.o. odebrala kalendář v množství 3 240 kusů a z toho 3 044 kusů vrátila zpět.
14. V prohlášení bez data uvedla společnost McCarter a.s., že odebrala od žalované výrobek Adventní kalendář v celkovém množství 66 013 kusů, přičemž není uvedeno, v jakém roce.
15. Ze znaleckého posudku č. R42703/14 ze října 2014 znaleckého ústavu EQUITA Consulting s.r.o. soud zjistil, že ústav uvedl, že žalovaná uvedla v roce 2008 na trh svůj produkt MAGIC ADVENT. V rámci své podnikatelské činnosti realizovala následující prodeje tohoto produktu:

16.

Tabulka č. 1 – Přehled prodejů společnosti TEEKANNE produktu MAGIC ADVENT v roce 2008

Tuzemsko			
č.	odběratel	počet kusů	výše tržeb bez DPH
1	Tesco Stores ČR a.s.	2 940,00	214 620,00
2	dm drogerie markt s.r.o.	2 520,00	194 040,00
3	BILLA s.r.o.	1 069,00	88 727,00
4	OD ANDY s.r.o.	600,00	43 200,00
5	AG FOODS Group a.s.	420,00	32 340,00
6	PHOENIX lékařenský velkoobchod, a.s.	330,00	27 390,00
7	SPAR Česká obchodní společnost s.r.o.	196,00	15 876,00
8	MVDr.P. M.	60,00	4 740,00
9	E. M.	30,00	2 490,00
10	ENFIN CZ a.s.	30,00	2 490,00
11	NOVA, s.r.o.	30,00	2 400,00
12	CESAR s.r.o.	30,00	2 250,00
13	Pharm.Dr.E. B.	30,00	2 010,00
14	dm drogerie markt s.r.o.	120,00	0,00
15	CELKEM	8 405,00	632 573,00
Zahraničí - SK			
č.	odběratel	počet kusů	výše tržeb bez DPH
1	Mc Carter a.s.	66 013,00	2 444 961,00
2	CELKEM	66 013,00	2 444 961,00
Celkový prodej		74 418,00	3 077 534,00

17. V uvedené tabulce ústav neuvedl, v jakém celkovém množství odběratelé odebrali v roce 2008 od žalované adventní kalendáře Magic advent, jaké množství tohoto zboží vrátili zpět, z jakého důvodu se tak stalo (například z důvodu jeho neprodejnosti) a kdy se tak stalo a zda žalovaná uvedeným odběratelům vyúčtovala cenu celkově dodaného množství zboží, zda odběratelé žalované tuto vyúčtovanou cenu zboží zaplatili a jakým způsobem pak bylo s tímto zbožím naloženo. Přitom z uvedeného prohlášení vyplývá, že žalovaná realizovala v roce 2008 prodej celkem 97 663 kusů čajových adventních kalendářů, a to 31 650 v ČR a zbývajících 66 013 kusů na Slovensku, znalecký ústav se však s tímto prohlášením nevypořádal.
18. Soud po zrušení rozsudků Nejvyšším soudem doplnil dokazování a z provedených důkazů zjistil následující skutečnosti:
19. Z osvědčení o zápisu užitného vzoru č. 14851 soud zjistil, že užitný vzor s názvem Čajový adventní kalendář byl do rejstříku ÚPV zapsán dne 25. 10. 2004, původcem i přihlašovatelem byl M. K.. K zániku tohoto užitného vzoru došlo uplynutím doby platnosti dne 29. 7. 2014.
20. Z výpisu z databáze evropských patentů soud zjistil, že evropský patent č. EP 1790495 s názvem Čajový kalendář byl udělen dne 3. 11. 2010, přihlašovatelem patentu i jeho původce byl M. K.. Jedná se o platný patent.
21. Z licenční smlouvy ze dne 16. 11. 2004 soud zjistil, že touto smlouvou udělil M. K. jako poskytovatel žalobkyni jako nabyvateli licenci na využívání užitného vzoru č. 14851, jehož je majitelem. Licence byla poskytnuta jako výhradní k výrobě a distribuci výrobků chráněných užitným vzorem č. 14851 pro území všech evropských států. Smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou.
22. Z výpovědi M. K., xxx žalobkyně, soud zjistil, že jako majitel užitného vzoru adventního kalendáře uzavřel se žalobkyní licenční smlouvu asi v roce 2004, žalobkyně jako jediná měla jeho souhlas

k užití tohoto užitého vzoru, žádné jiné společnosti tento souhlas nikdy neudělil. Když začala žalobkyně na trh čajový adventní kalendář dodávat, nikdo jiný tento kalendář na trh nedodával, pro žalobkyni se jednalo o stěžejní produkt, jehož podíl na obratu společnosti byl asi 80 %. Po uvedení na trh adventních kalendářů žalované poklesly zisky žalobkyně o desítky procent, jednalo se o miliony korun. Žalobkyně měla v roce 2008 nabídku od společnosti INTERSPAR na evropskou spolupráci, chtěla se proto spojit se silným hráčem, proto oslovila žalovanou. Žalovaná však přišla již na Vánoce 2008 na trh se svým adventním kalendářem.

23. Ze znaleckého posudku Ing. Jana Zdražila soud zjistil, že znaleckým úkolem znalce bylo stanovení výše škody se zaměřením na výši ušlého zisku a vyjádření se ke znaleckému posudku EQUITA Consulting s.r.o. Znalec v posudku uvedl, že při výpočtu ušlého zisku vycházel z metody licenční analogie, která vychází z toho, kolik by utržila společnost PANGEA TEA s.r.o., kdyby v rámci obchodních vztahů poskytla společnosti TEEKANNE s.r.o. souhlas s užitím daného know-how, přičemž výše licenčních poplatků vychází z výše dosažených tržeb. Za metodicky nejsprávnější pak znalec považoval stanovení výše ušlého zisku ve znaleckém posudku Ing. Čady. Znalec Ing. Zdražil použil ke stanovení výše ušlého zisku odlišné metody, a sice metodu licenční analogie, přičemž dospěl za období let 2008 a 2009 k částce 1 457 059,38 Kč. Ke znaleckému posudku EQUITA Consulting s.r.o. znalec uvedl, že se nelze ztotožnit s tvrzením, že z výpočtu bylo odděleno 66 013 kalendářů, které byly prodány na Slovensko, neboť toto by mohlo vést k absurdní situaci, kdy by zneužitě chráněné produkty byly prodány do zahraničí a následně uvedeny zpět na český trh, a přesto by nemělo dojít ke vzniku škody na straně žalobkyně. Znalec dále uvedl, že není vůbec zřejmé a obhajitelné, na základě čeho znalecká kancelář přiděluje jednotlivým variantám váhy 1 až 10, znalecký posudek celkově označil za účelový a nepřezkoumatelný, věcně a odborně nesprávný. Škodu, která žalobkyni vznikla ve formě ušlého zisku, pak znalec ve svém závěru stanovil na částku 1 445 173 Kč, kdy tato částka byla zjištěna jako průměr dvou použitých metod oceňování, a sice metody licenční analogie a metody ušlého zisku zjištěného znalcem Ing. Čadou jako poměrovou část kalendářů prodanou žalovanou násobenou průměrným ziskem z prodaného kalendáře žalobkyně v předmětném období. Uvedenou škodu přitom znalec považuje za škodu minimální, kdy se jedná pouze o jednu složku škody, a sice ušlý zisk.
24. Při své výpovědi při jednání pak znalec doplnil, že posudek Ing. Čady považuje za nejsprávnější, sám jako druhou alternativu použil metodu licenční analogie, přičemž zvolil 10 % koeficient zastarávání a 3,5 % výše licenčních poplatků.
25. Z výpovědi Ing. K. M., zpracovatelky znaleckého posudku EQUITA Consulting s.r.o., soud zjistil, že při zpracování posudku udělali analýzu toho, jací odběratelé se u žalobkyně a žalované prolínali, a k tomu zahrnuli potencionální prodeje, tj. prodeje realizované žalovanou, které by potencionálně mohla získat žalovaná, přičemž zvážili několik variant a každé přiřadili určitou pravděpodobnost. U ušlého zisku došli k závěru, že by se mohl pohybovat od mínus 104 000 Kč do 253 000 Kč. Kalendáře prodané na Slovensko do svých výpočtů nezahrnuli, neboť žalobkyně neměla na Slovensku žádného odběratele a navíc se patentová ochrana nevťahovala na slovenský trh. Prodej adventních kalendářů byl pro žalobkyni stěžejním prodejem, naopak pro žalovanou to byl jen okrajový prodej. Žalobkyně dále uvedla, že v roce 2008 došlo u žalobkyně na úrovni adventních kalendářů k poklesu tržeb asi o 5 000 000 Kč, avšak 100 000 kalendářů odebrala od žalobkyně v roce 2007 společnost SODKO, která již v roce 2008 kalendáře neodebírala, proto nebyla zahrnuta do konečných výpočtů, neboť nebyla ani odběratelem žalované. Společnost Billa zahájila spolupráci se žalobkyní v roce 2005, do roku 2007 byl růstový trend objemu prodeje, v roce 2008 nebyl realizován žádný prodej, opět začala od žalobkyně odebírat kalendáře v roce 2011. V roce 2008 odebrala společnost Billa od žalované 1 069 kusů adventních kalendářů, nahradila tedy produkt žalobkyně. Znalecký ústav na základě odborné úvahy vyhodnotil jako nejpravděpodobnější variantu 7 a 8, tzn. 100 % průnikových prodejů a nerealizování žádných potencionálních prodejů na straně žalobkyně.

26. Soud ve věci zadal vypracování revizního znaleckého posudku dle právního názoru Nejvyššího soudu znaleckému ústavu Expert group s.r.o. Znalecký ústav však požádal o zproštění povinnosti vypracovat znalecký posudek s tím, že ušlý zisk by vyčíslil podobně jako Ing. Čada jako obvyklý licenční poplatek, neboť se jedná o nejjistější metodu ocenění, čímž by však nemohl splnit zadání posudku, aniž by podal vědomě nepravdivý posudek. Soud proto znalecký ústav povinnosti vypracovat znalecký posudek zprostil.
27. Podle ust. § 373 zákona č. 513/1992 Sb., obchodní zákoník (dále jen „obch. zák.“) kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu, je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinností bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost.
28. Podle ust. § 379 obch. zák. nestanoví-li tento zákon jinak, nahrazuje se skutečná škoda a ušlý zisk. Nenahrazuje se škoda, jež převyšuje škodu, kterou v době vzniku závazkového vztahu povinná strana jako možný důsledek porušení své povinnosti předvíдалa nebo kterou bylo možno předvídat s přihlédnutím ke skutečnostem, jež v uvedené době povinná strana znala nebo měla znát při obvyklé péči.
29. Soud se nejprve zabýval otázkou aktivní legitimace žalobkyně k vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, které dle zákona č. 221/2006 Sb. náleží majiteli práva nebo osobě oprávněné užívat práva, zejména majiteli licence. V daném případě M. K. uzavřel se žalobkyní v pozici jejího xxx dne 16. 11. 2004 licenční smlouvu, kterou poskytl žalobkyni práva k užitému vzoru č. CZ 14851. Poskytnutí licence k užívání užitého vzoru bylo zapsáno do rejstříku Úřadu průmyslového vlastnictví k 17. 12. 2008. Tato licenční smlouva měla písemnou formu, nicméně nebyla podepsána před orgánem pověřeným legalizací v souladu s ust. § 132 odst. 3 zákona č. 513/1991 Sb., Obchodní zákoník. Soud má za to, že je třeba se zabývat otázkou, zda nedodržení stanovené formy právního jednání způsobuje neplatnost tohoto jednání, přičemž neplatné je toto jednání pouze tehdy, vyžaduje-li to smysl a účel právní normy upravující formu právního jednání, přičemž se musí jednat o zjevné zneužití práva (k tomu viz rozsudek NS ze dne 10. 6. 2020, sp. zn. 31 ICdo 36/2020). V projednávaném případě je zřejmé, že žalobkyně byla od samého počátku jediným uživatelem práv k předmětnému užitému vzoru, vždy jako jediná se svolením pana K. tyto kalendáře vyráběla a distribuovala, což pan K. potvrdil ve své výpovědi. Soud má proto za to, že nedodržení formy uzavřené licenční smlouvy (její legalizace) není zjevným zneužitím práva, když obsah licenční smlouvy byl mezi jejími účastníky nesporný, podle smlouvy licenční práva vykonávali a vykonávají po dlouhá léta, přičemž neplatnost pro nedodržení formy nemůže být ku prospěchu porušovateli práv k užitému vzoru. Otázka platnosti licenční smlouvy byla konečně i předmětem přezkumu Ústavního soudu (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 4. 4. 2013, sp. zn. IV. ÚS 581/13), když žalovaná podala ústavní stížnost právě z důvodu, že se soudy nezabývaly její námitkou absolutní neplatnosti licenční smlouvy z důvodu nedodržení formy notářského zápisu, případně písemné formy s připojením podpisů smluvních stran učiněných před orgánem pověřeným legalizací ve smyslu ustanovení § 132 odst. 3 obchodního zákoníku. Ústavní soud však dospěl k závěru, že podaná ústavní stížnost je zjevně neopodstatněná. Z uvedených důvodů považuje soud uzavřenou licenční smlouvu za platnou, čímž je dána i aktivní věcná legitimace žalobkyně v tomto sporu.
30. Skutečnost, že žalovaná při výrobě kalendáře Magic Advent použila technické řešení chráněné užitém vzorem ve vlastnictví pana M. K. bez jeho souhlasu, již byla předmětem předchozích řízení účastníků, z nichž lze převzít závěr, že žalovaná výrobou a prodejem čajového adventního kalendáře Magic Advent jednala ve vztahu k žalobkyni nekalosoutěžně, neboť technické řešení chráněné užitém vzorem je obsaženo v technickém řešení použitém žalovanou při výrobě čajového kalendáře Magic Advent (§ 44 odst. 1 ObchZ) a základ nároku byl tedy prokázán (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 16. 3. 2011, č.j. 3 Cmo 318/2010-422 a rozsudek NS ze dne 26. 9. 2012, sp. zn. 23 Cdo 3304/2011).

31. Ušlý zisk je újmou spočívající v tom, že u poškozeného nedojde v důsledku škodné události k rozmnožení majetkových hodnot, ač se tak dalo očekávat s ohledem na pravidelný běh věcí. Ušlý zisk se neprojevuje zmenšením majetku poškozeného, nýbrž ztrátou očekávaného přínosu. Pro výši ušlého zisku je rozhodující, jakému prospěchu, k němuž mělo reálně dojít, zabránilo jednání škůdce, skutečný zisk, popř. o jaký dosažitelný (hypotetický) prospěch poškozený přišel. Ušlý zisk nemůže představovat jen tvrzené zmaření zamýšleného podnikatelského či jiného výdělečného záměru, není-li plánovaný majetkový přínos podložen již existujícími či reálně dosažitelnými okolnostmi, z nichž lze usuzovat, že k zamýšlenému zisku by skutečně došlo, nebýt škodné události (usnesení NS ČR ze dne 28. března 2012, sp. zn. 23 Cdo 3685/2010).
32. Při stanovení výše ušlého zisku v posuzovaném případě je třeba zohlednit, z jakého jednání ke vzniku škody došlo. Tímto jednáním je přitom nekalosoutěžní jednání žalované spočívající v nedovolené výrobě adventních kalendářů, k jejichž výrobě měla výlučné oprávnění na základě zapsaného užitného vzoru pouze žalobkyně. Pro výši ušlého zisku je pak určující, k jakému rozmnožení majetkových hodnot by u žalobkyně došlo, kdyby nedošlo k protiprávnímu jednání žalované, které by bylo možno s ohledem na pravidelný běh událostí očekávat.
33. V řízení bylo prokázáno, že žalovaná dodala svým odběratelům v roce 2008 celkem 97 663 kusů kalendářů. Žalobkyně v roce 2008 vyrobila a dodala subjektům v ČR 25 304 kalendářů a společnosti Norma DE (Německo) dodala 51 840 kalendářů. Celkem tak žalobkyně v roce 2008 vyrobila a dodala 77 144 kusů čajových kalendářů a celkový obrát činil Kč 4 595 052 Kč (z toho zisk činil 1 895 012 Kč). V roce 2009 žalobkyně vyrobila a dodala subjektům v ČR celkem 32 227 kalendářů, na Slovensko dodala celkem 480 kalendářů a společnosti Norma DE (Německo) dodala 51 480 kalendářů. Celkem tak žalobkyně v roce 2009 vyrobila a dodala 89 667 kalendářů a obrát činil Kč 5 516 641,98 Kč (z toho zisk činil 2 395 097 Kč).
34. Do ušlého zisku lze přitom započítat pouze takový pokles zisku, ke kterému došlo v příčinné souvislosti se škodnou událostí. Ing. Čada v doplňku znaleckého posudku ze dne 10. ledna 2017 dospěl k závěru, že příčinná souvislost mezi porušením práva k předmětnému užitnému vzoru a poklesem odbytu u žalobkyně existuje, neboť zákazníci si produkty žalobkyně oblíbili, a tudíž byly zákaznickou obcí vyhledávány. Z toho plyne, že neoprávněné užívání předmětného užitného vzoru žalovanou mělo jednoznačně za následek určitou ztrátu odbytu u žalobkyně. Jedná se o následek obvyklý, který se při běžném a obvyklém průběhu věcí pravidelně dostavuje. Je zřejmé, že se vlastník užitného vzoru a evropského patentu a původní dodavatel originálních výrobků - čajových adventních kalendářů - neoprávněným obchodováním žalované s adventními kalendáři dostali do vztahu přímé konkurence, neboť nikdo jiný nemůže v souladu s právem tyto výrobky na trh poskytovat, když takové technické řešení je chráněno užitným vzorem a evropským patentem. Na druhou stranu jde o zboží, které má do jisté míry substituty i v jiných druzích výrobků. U výrobků běžné spotřeby, kam patří také čajové kalendáře, jako dárkové zboží, je konkurence a odpovídající trh podstatně širší, takže se uvažuje pro účely stanovení ušlého zisku vlastníka práv pouze s určitým dílem či s omezeným rozsahem ze zisků porušovatele, neboť se počítá s tím, že by vlastník práva na všechny zákazníky porušovatele práva nedosáhl. Obecně se má za to, že při prokázání porušení práv z průmyslového vlastnictví musí vlastník dostat odpovídající odškodnění. Škoda představuje především ušlý zisk z prodeje zboží, který, nebýt škodné události, mohla žalobkyně sama realizovat. Takto stanovená výše ušlého zisku nesmí být nižší než případná licenční odměna, kterou by v případě svého souhlasu s užíváním předmětného užitného vzoru získala. Neměla by být ani nižší než výše bezdůvodného obohacení porušovatele práv z užitného vzoru, neboť bezdůvodné obohacení porušovatele práv by mělo být reparováno ve prospěch jejich vlastníka.
35. Ke znaleckému posudku znaleckého ústavu EQUITA Consulting s.r.o. soud uvádí, že znalecký ústav postupoval nesprávně, pokud při svém výpočtu oddělil 66 013 kalendářů, tedy většinu prodaných kalendářů, s tím, že byly prodány na Slovensku a s těmito kalendáři nebylo dále počítáno. Znalce Ing. Minsterová ve své výpovědi při jednání uvedla, že to bylo proto, že se

patentová ochrana nevtažovala na slovenský trh. Toto vyčlenění je však po právní stránce nesprávné, neboť za prvé žalobkyně své kalendáře dodávala i do zahraničí (Německo, Slovensko), za druhé pak nelze aprobovat skutečnost, že vývozem zboží, které porušuje práva k užitnému vzoru, za hranice ČR, přestává k zásahu do těchto práv docházet. Pokud totiž jakýkoli zahraniční objednatel měl o čajové kalendáře dle užitného vzoru žalobkyně zájem, mohl tak učinit pouze prostřednictvím držitele licence, tedy žalobkyně. Je tudíž zřejmé, že oba účastníci se účastnili hospodářské soutěže a vzájemně si konkurovali i mimo území ČR. Navíc pak znalecký ústav nijak nezohlednil příčinnou souvislost danou porušením práva k užitnému vzoru jeho neoprávněným užíváním žalovanou, kdy žalovaná tímto svým jednáním z trhu vytěsnila do té doby oblíbené výrobky žalobkyně. Soud má proto za to, že ze závěrů znaleckého posudku EQUITA Consulting s.r.o. z důvodu uvedených zcela zjevných pochybení nelze v tomto řízení vycházet.

36. Znalec Ing. Čada stanovil ušlý zisk v roce 2008 částkou 1 120 062 Kč a v roce 2009 částkou 313 224 Kč, tedy v celkové výši 1 433 286 Kč. V doplňku znaleckého posudku ze dne 10. ledna 2017 pak znalec při stejném postupu na základě doplněných údajů přistoupil k mírné úpravě výše ušlého zisku žalobkyně v roce 2008 na částku 1 120 434 Kč, v roce 2009 na částku 313 689 Kč, celkem tedy 1 434 123 Kč.
37. Znalec Ing. Zdražil konstatoval, že metodu výpočtu ušlého zisku Ing. Čadou považuje za nejsprávnější, sám použil metodu licenční analogie, kterou považoval za druhou možnou variantu. Tato metoda vychází z toho, kolik by utrhla společnost PANGAEA TEA s.r.o., kdyby v rámci obchodních vztahů poskytla společnosti TEEKANNE s.r.o. souhlas s užitím daného know-how, přičemž výše licenčních poplatků vychází z výše dosažených tržeb. Ušlý zisk pak Ing. Zdražil stanovil na částku 1 445 173 Kč. Uvedenou škodu přitom znalec považuje za škodu minimální, kdy se jedná pouze o jednu složku škody, a sice ušlý zisk.
38. Znalecký ústav Expert group s.r.o. ve své žádosti o zproštění povinnosti vypracovat v této věci znalecký posudek uvedl, že ušlý zisk by vyčíslil podobně jako Ing. Čada jako obvyklý licenční poplatek, neboť se jedná o nejjistější metodu ocenění.
39. Zdejší soud si je vědom závazného právního názoru Nejvyššího soudu, který závěry znalce Ing. Čady nepovažoval za dostatečně odůvodněné a použitou metodu za nesprávnou. Soud však má po doplnění dokazování za prokázané, že i když byla znalcem Ing. Zdražilem použita jiná metoda, znalec dospěl k téměř totožnému výsledku jako Ing. Čada. Rovněž pak i znalecký ústav Expert group s.r.o. potvrdil správnost metody ocenění ušlého zisku použité Ing. Čadou. Za této situace má soud za to, že pokud byla výše ušlého zisku stanovena dvěma znalci při použití odlišných metod v téměř stejné výši, je třeba z těchto závěrů vycházet, když znalecký posudek EQUITA Consulting s.r.o. považuje soud ze shora uvedených důvodů za nesprávný.
40. Dále pak soud poukazuje na skutečnost, že od vydání rozsudku NS v této věci se judikatura Nejvyššího soudu ve vztahu k nutnosti prokazování ušlých příležitostí při zjišťování výše ušlého zisku posunula. Např. v rozsudku ze dne 13. 9. 2021, sp. zn. 30 Cdo 333/2021 Nejvyšší soud s odkazem na nález Ústavního soudu nálezu ze dne 30. 11. 2020, sp. zn. I. ÚS 922/18 konstatoval, že při řešení otázky ušlého zisku podnikatele nelze odhlížet od charakteru podnikání jako takového. Na podnikatelskou činnost nelze nahlížet pouze v jejím úzkém slova smyslu, kdy dochází k realizaci konkrétní smlouvy či konkrétní zakázky, neboť činnost podnikatele je nepochybně širší a zahrnuje i činnosti, které nesměřují k bezprostřednímu dosažení zisku, ale které se následně projeví v podnikatelském výsledku jako takovém. Činnost podnikatele směřující k vydobytí zisku je nepochybně bohatší, než samotná konečná finální realizace té které zakázky. Požadavky kladené soudy na prokázání ušlého zisku proto musí být přiměřené konkrétní činnosti konkrétního poškozeného a zohledňovat to, že podstatnou je především ta skutečnost, že v důsledku nezákonného rozhodnutí poškozený nemohl vykonávat svou podnikatelskou činnost. Z výše uvedených důvodů je bezpředmětné, že žalobce v rámci svého podnikání nedokázal vykázat

konkrétní smlouvu či podnikatelskou příležitost, o kterou v důsledku vedeného trestního stíhání přišel (obdobně pak rozsudek NS ze dne 8. 3. 2022, sp. zn. 30 Cdo 2358/2021).

41. V usnesení ze dne 23. 11.2021, sp. zn. 30 Cdo 2979/2020 pak Nejvyšší soud konstatoval, že tvrdili žalobce při uplatňování nároku na náhradu ušlého zisku, že existoval pravidelný běh věcí, který měl vést k dosažení zisku, ale do nějž zasáhla škodná událost, je logické, že okolnosti, k jejichž naplnění již (vlivem škodné události) nedošlo, nebude možné popsat do podrobností a že rovněž výsledkem dokazování bude skutkový stav objasněný v určitých obrysech. Platí, že soud musí nabýt vnitřního přesvědčení odpovídajícího praktické jistotě, že nebýt protiprávního jednání škůdce, žalobce by s ohledem na pravidelný běh věcí získal majetkový prospěch. Soudy však musí mít při tom na paměti, že jde o prokazování něčeho, co se ve skutečnosti nestalo. Dále uzavřel, že jednali se o náhradu ušlého zisku, vždy se vychází z určité představy průběhu událostí, které měly vést ke vzniku zisku, ale k naplnění které (vlivem škodné události) nedošlo. Události, jež měly hypoteticky nastat, samozřejmě nelze prokázat s naprostou jistotou; lze však prokázat, že tyto události vedoucí k zisku bylo možno důvodně očekávat s ohledem na pravidelný běh věcí. Pakliže poškozený uvádí, že existoval pravidelný běh věcí, který měl vést k dosažení zisku, ale do nějž v průběhu zasáhla škodná událost, je logické, že okolnosti, k jejichž naplnění již (vlivem škodné události) nedošlo, nebude možné popsat do podrobností a že rovněž výsledkem dokazování bude skutkový stav objasněný v určitých konturách.
42. I s ohledem na citovanou judikaturu Nejvyššího a Ústavního soudu má soud za to, že v daném případě bylo nepochybně prokázáno, že nebýt protiprávního nekalosoutěžního jednání žalované, ke vzniku škody (ušlého zisku) na straně žalobkyně by nedošlo. Jednáním žalované nepochybně ke snížení zisku na straně žalobkyně došlo. Žalobkyně přitom dle názoru soudu dostatečně prokázala objem svých zakázek před započítáním protiprávního jednání žalované, stejně jako zcela zásadní pokles jejího zisku poté, co započalo nezákonné jednání žalované. V řízení bylo prokázáno, že existoval pravidelný běh věcí, který vedl k dosahování zisku žalobkyně a protiprávním jednáním žalované došlo k výraznému poklesu tohoto zisku. Za této situace považuje soud za nepřiměřené, aby žalobkyně musela prokazovat veškeré konkrétní příležitosti, kterých by mohla dosáhnout, nebýt protiprávního jednání žalované, a to zvláště za situace, kdy na uvedený výrobek měla v podstatě legální monopol, tedy jej bez jejího souhlasu nemohl na trh dodávat nikdo. Je přitom zřejmé, že i s ohledem na velikost žalobkyně a žalované, by žalobkyně pravděpodobně nedosahovala takových obrátů z prodeje adventních kalendářů jako žalovaná, tyto skutečnosti však byly znalci v jejich posudcích zohledněny použitými koeficienty. Soud má proto za to, že v řízení byla s praktickou jistotou prokázána příčinná souvislost nekalosoutěžního jednání žalované a vznikem škody v podobě ušlého zisku žalobkyně a s vysokou mírou pravděpodobnosti i výše ušlého zisku žalobkyně. Vzhledem k tomu, že výše ušlého zisku byla oběma znalci stanovena částkou vyšší, než která byla předmětem žaloby, rozhodl soud tak, že žalobě co do požadované částky 1 000 000 Kč vyhověl, a to včetně zákonného úroku z prodlení ve výši 7,5 % ročně z této částky od 24. 7. 2012 do zaplacení.
43. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalobkyně byla v řízení zcela úspěšná a náleží jí proto náhrada nákladů řízení ve výši 569 698,10 Kč.
44. Náklady žalobkyně sestávají z nákladů vynaložených u soudu prvního stupně, a to ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 50 000 Kč, z odměny ve výši 129 150 Kč podle ust. § 7 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a d) a odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 11 úkonů (převzetí věci, sepsí žaloby, vyjádření 9. listopadu 2012, 21. února 2014, 10. dubna 2014, 19. listopadu 2014 a 20. května 2015, účast na jednání 26. června 2014, 21. dubna 2015, 16. června 2015 a 22. června 2015), z jedenácti režijních náhrad po 300 Kč podle ust. § 13 odst. 3 citované vyhlášky a z DPH ve výši 27 121,50 Kč podle ust. § 137 o.s.ř. Podle ust. § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. soud snížil odměnu za zastupování žalobkyně na 80 %, tedy na částku 128 211,60 Kč. Po připočtení zaplaceného soudního poplatku ve výši 50 000 Kč činí výše nákladů, které žalobkyně vynaložila při účelném

uplatňování práva celkem 178 211,60 Kč. Žalobkyni dále vznikly náklady za řízení před odvolacím soudem sestávající z jednoho úkonu právní služby ve výši 12 300 Kč a z jedné režijní náhrady 300 Kč za účast na jednání dne 11. května 2015. Za řízení před soudem prvního stupně po částečném zrušení rozsudku soudem odvolacím vznikly žalobkyni náklady ve výši 53 542,50 Kč. Tyto náklady sestávají z odměny 36 900 za účast na jednání před soudem dne 25. října 2016, 27. června 2017 a 20. února 2018 a z odměny 6150 Kč za účast na jednání soudu dne 22. února 2018, na němž došlo k vyhlášení rozsudku, ze čtyř režijních náhrad po 300 Kč a z DPH ve výši Kč 9 292,50 Kč.

45. Náklady žalobkyně za odvolací řízení proti rozsudku ze dne 22. 2. 2018 činí odměnu za 1 úkon (účast u jednání odvolacího soudu) po 12 300 Kč + 300 Kč paušální náhrady + DPH 2 646 Kč, celkem 15 246 Kč.
46. Po zrušení rozsudků dovolacím soudem učinila žalobkyně 13 úkonů ve věci (vyjádření ze dne 27. 1. 2022, poradu s klientem dne 14. 3. 2022, účast u jednání dne 15. 3. 2022, vyjádření ze dne 23. 12. 2022, účast u jednání dne 16. 1. 2023, vyjádření ze dne 31. 1. 2023, poradu s klientem dne 3. 3. 2023, účast u jednání dne 6. 3. 2023 v délce 4 započatých hodin, porada s klientem dne 29. 7. 2024, účast u jednání dne 29. 7. 2024, vyjádření ze dne 11. 11. 2024 a účast u jednání dne 18. 11. 2024) po 12 300 Kč (tarifní hodnota 1 000 000 Kč), dále žalobkyni náleží 13 paušálních náhrad po 300 Kč a DPH z částky 163 800 Kč ve výši 34 398 Kč. Žalobkyně nechala vypracovat znalecký posudek č. 015-2022 znalce Ing. Zdražila, který jí vypracování posudku vyúčtoval fakturou č. VF1-0015/2022 znějící na částku 108 900 Kč. Žalobkyně dále složila 3 000 Kč na náklady spojené s výslechem znalce. Tato částka byla použita na uhrazení znalečného za výslech znalce Ing. Zdražila. Celkem tak žalobkyni za tuto část řízení náleží náklady ve výši 310 098 Kč. Soud nepřiznal odměnu za vyjádření ze dne 30. 5. 2024, neboť se jednalo o sdělení procesního stanoviska k ustanovení znalce.
47. Platební místo bylo určeno podle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř., lhůta k plnění pak podle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř.
48. Podle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil. Celkové náklady státu ve výši 44 126 Kč sestávají z odměny znalce Ing. Karla Čady za vypracování znaleckého posudku ve výši 16 800 Kč, doplňku znaleckého posudku ve výši 14 000 Kč a 2. doplňku znaleckého posudku ve výši 9 550 Kč, dále část odměny znaleckého ústavu EQUITA Consulting, s.r.o., která nebyla kryta zálohou ve výši 3 776 Kč. Vzhledem k neúspěchu ve věci uložil soud povinnost k náhradě nákladů státu žalované.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost stanovena tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, může oprávněný požádat o výkon rozhodnutí, resp. nařízení exekuce.

V Praze dne 18. listopadu 2024

Mgr. Lucie Vobrová, v.r.
předsedkyně senátu